

OBLEŹĆ (3) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

praes 3 pl oblazą (1). ◇ *praet 3 sg m* oblązł (1). ◇ *con 3 sg m* by oblązł (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Stracić sierść, wylinieć [od czego] (1)* : A ná lecowym żáfię [!] odmiana woźnicza/ Bo mu wízytek grzbiet oblązł od długiego biczá. *CzahTr L3.*

2. *Wypaść (o utracie włosów) (1)* : Ale gdy włófy oblązą/ á ty ie thám mieć chcešz/ ípał zęby końkie/ á on popioł s siłnym octem zmieszawízy/ oblązłe miestcá pomázuy. *SienLek 47.*

3. *Obejść dookoła [co] (1)* : Wieleżby Kurciuśłow tákich dzifia znalazł/ Snadź niżby tám [w dół] wíkcóczyć miał/ rádśzey by gi oblązł. *RejZwierz 42v.*

Synonimy: 1. wylinieć; 2. wypaść; 3. obyść. ominąć.

Formacje współrdzenne cf LEŹĆ.

Cf OBLAZŁY, [OBLEZIENIE]